Suskunum

— *imbatça* · 07 Aralık 2017

suskunum...

geceler kadar uzun ve karanlık
fahişeler kadar yorgunum...

gülüşleri sevişleri kadar yarım bu şehirde
bu gece de kendi içimde batıp
güneşin üzerine yine sensiz doğdum yar
.....titrek ve çıplak

ve ben,
saçlarından çalıntı kızıl şafaklardan
bir geceyi daha içtim gözlerinden
.....sarhoş ve kimsesiz

suskunum
içimde kopan fırtınalara
haykıramadığım çığlıklara
ve dilime demir atmış olduğum keş kelere

yaşam kadar hafif
ölüm kadar ağır içimdeki baharlar
yanıyor hasretine kurak nefesim
alev alev kanıyor gelinciklerim

ve ben,
gözlerime bıraktığın yağmurlarda
yalınayak ateşlere yürüyorum

suskunum
sokak sokak kurşunladığım bu şehre
ve her adımında avaz avaz bağıran bu hayata

denizler bile kendi sesinde boğulurken
akrebin kıskacında sancılanıyor ömrüm

artık ben,
ucuz şarapların nefesinde bir sancı
savrulan rüzgarlarda bile kendime yabancıyım

ve ben,
bu gecede ateşi öperken alnından
saçıma düşen karlarda söndüreceğim yine sabahı

eyyy,
gözleri ateş hattı yar

içim
gidişin kadar kış
dışım
dönmeyişlerine ayaz

yüreğim sus pus

suskunum
.....suskunluğum kadar...

ilhanaşıcıhaziranikibinondört